

ARNO JUUTILAINEN

SUNNY CAR
CENTER -JA-
MUITA

KUNTA- PÄÄTÄJIEN SURKUHUPAISIA LIIKETOIMIA

SUNNY CAR
CENTER

JOHNNY
Kniga

A R N O J U U T I L A I N E N

**SUNNY CAR
CENTER -JA-
MUITA KUNTA-
PÄÄTTÄJIEN
SURKUHUPAISIA
LIIKETOIMIA**

**JOHNNY KNIGA
HELSINKI**

Ensimmäinen painos
© Arno Juutilainen ja Johnny Kniga 2025

Johnny Kniga
An imprint of Werner Söderström Ltd
Lönnrotinkatu 18 A, 00120 Helsinki

ISBN: 978-952-362-109-1
Painettu EU:ssa

Tuoteturvallisuusasioihin liittyvät tiedustelut:
tuotevastuu@kniga.fi

SISÄLLYS

ESIPUHE	8
1 MARKKU RITALUOMAN VÄRIKÄS MENNEISYYS	16
Iso räjähdys	17
Viina vaihtui työhön	20
Oligarkki Jakov Jakubov	26
Toinen jalka palmujen katveessa	32
2 MAHTAVA SUUNNITELMA	36
Isät, kummit ja kätilöt	37
Suuri yksimielisyys	48
Paistattelua julkisuudessa	51
Fly Lappeenranta	54
3 TIE NOUSEE PYSTYYN	60
Kaoottinen hallinto	61
Rahoittajat kieltäytyvät	69
Anteeksipyyntö autokauppiaille	78
Torni kaatuu maan pinnalle	84
Kumppaneilta kynnysrahoja	87
Koko ajan pakkasella	95

4	PANOKSET KOVENEVAT	98
	Väärää rahaa ja katteeton šekki	99
	Presidentti Chiluban rahat	107
	Poliittinen myrsky nousee	112
	Turpakäräjät vievät käräjille	117
	Chiluba-rahoista vuoto	121
	Kittilässä oma laki	132
	Bordellin pianistit	138
5	HANKE KARAHTAA LOPULLISESTI KIVILLE	142
	Ritaluoma jättää Suomen	143
	Kovia kanteita käräjille	147
	Juankoski – kartonkitehtaalle kunnan rahaa	155
	Juustotalo ei lämmittänyt Lammilla	162
6	SIVIILIKANTEET KÄRÄJILLÄ	166
	Suuri oikeudenkäynti	167
	"Ainakin törkeää huolimattomuutta"	174
	Kiusallinen oikeudenkäynti	180
	Kenen miljoona paloi?	186
	Oy Sunny-Trading Ltd	190
7	ETSINTÄKUULUTETTU MARKKU RITALUOMA	196
	Elämää Disneylandissä	197
	"Minut ja yhtiö on ryöstetty"	200
	"Tulen syksyllä Suomeen"	206
	Rikosoikeudenkäynti etäyhteydellä	210
	Ristiriitaiset tuomiot?	214

8 JÄLKIPYYKKI	218
Varaton mies Amerikassa	219
Hämeenlinnan tappiot	223
Sunny Car Centerin mainostolppa	226
LOPUKSI	230
LÄHTEET	235

ESIPUHE

SUNNY CAR CENTERISTÄ piti tulla Euroopan suurin auto-kaupan keskus Hämeenlinnaan. Yritystä luotsasi liikemies Markku Ritaluoma yhdessä Hämeenlinnan kaupungin kanssa.

Liikemies Ritaluoman menneisyyteen mahtuu niin pommi omalla pihalla kuin oikeudenkäyntiin johtaneita kiinteistöbisneksiä venäläisen oligarkin kanssa. Yhtä värikkääksi osoittautui Ritaluoman seikkailu Hämeenlinnassa Sunny Car Centerin parissa. Rahoituksen hankkiminen projektille sisälsi uskomattomia juonenkäänteitä aina väärennetystä šekistä siihen, kun Ritaluoma vaihtoi sveitsiläisessä hotellissa miljoonan euron rahasalkun toiseen salkkuun, joka oli täynnä väärennettyjä seteleitä. Tarjottiinpa autokauppakeskuksen rahoitukseksi jopa Sambian entisen presidentin Frederick Chiluban lesken Regina Chiluban rahoja.

Ritaluoma lähetti Sunny Car Centerin rahoittajille ulkomaille yli kuusi miljoonaa euroa. Hän siirsi myös varakkaan yhtiönsä Sunny-Tradingin rahavarat pois Suomesta – mutta omalle yhtiölleen. Kaikkiaan Ritaluoman liiketoimissa ulkomaille siirtyi yli yksitoista miljoonaa euroa riihikuivaa rahaa. Kun mies itse lopulta siirtyi luksushuvilalleen Floridaan, Suomeen jäi typötyhjiä yhtiöitä miljoonavelkoineen.

Euroopan suurimmasta autokaupan keskuksesta ei koskaan valmistunut kuin mainostolppa keskelle peltoa. Hämeenlinnan kaupungin maine kärsi kovan kolauksen, ja kaupungin kunnallispolitiikka meni sekaisin vuosikausiksi. Autokauppa-keskuksen asioita on konkurssin jälkeen selvitelty lukuisissa siviili- ja rikosoikeudenkäynneissä, joista mihinkään Markku Ritaluomaa ei ole saatu henkilökohtaisesti paikalle.

Miten ihmeessä Hämeenlinnan kaupunki sotkeutui Markku Ritaluoman ällistyttävään vedätykseen? Ja miksi se ei irtaantunut tuhoon tuomitusta projektista ajoissa?

LIIKE-ELÄMÄ JA JULKINEN päätöksenteko ovat vieraita toisilleen. Ne ovat kuin tuli ja vesi. Ne ovat eri elementtejä, jotka eivät tahdo sopia yhteen.

Julkinen päätöksenteko on lakien säätämistä, lakisääteisten tehtävien hoitamista, palvelujen järjestämistä ja vastuuta valtiollisista asioista. Demokratiassa poliittiset päättäjät ovat ensi sijassa poliittisessa vastuussa äänestäjilleen. Muut vastuut kaatuvat päälle vain, jos he rikkovat lakia. Liike-elämä taas perustuu taloudellisiin riskeihin. Sijoittamalla varoja yrityksiin ja niiden investointeihin on tarkoitus hankkia tuottoa omalle pääomalle. Yrittäjien ja sijoittajien on kaiken aikaa punnittava riskien ja mahdollisten tuottojen suhdetta. Omat rahat ja takapuoli ovat pelissä.

Liike-elämän ihmiset kadehtivat poliittista valtaa. Poliitikot taas kadehtivat liike-elämän rahoja. Ilmeisesti juuri siksi liike-elämä ja politiikka sotkeutuvat aika ajoin väärällä tavalla toisiinsa.

Mitkä pörssiin listatut suuryritykset ovat tehneet Suomen taloushistorian suurimmat hölmöydet? Yksiselitteisesti yritykset, joissa valtio on enemmistöomistaja tai ainakin suuromistaja.

Stora Enso maksoi miljardeja euroja yhdysvaltalaisesta paperiyhtiöstä, jonka tehtaot oli ajettu pahasti loppuun. Stora Enso myi myös oman energiantuotantonsa juuri ennen kuin energian hinta nousi kriittisesti.

Sonera osti miljardeilla euroilla ”ilmaa” Keski-Euroopasta. Suomen valtion oli myytävä yksi kruununjalokivistään halvalla Ruotsin valtion Telialle.

Valtion vesi- ja ydinvoimat yhtiöitettiin Fortumiksi, joka vietiin pörssiin. Yritysjärjestelyissä sille napattiin vielä Nesteen kassavarat. Suomalaiset ovat maksaneet itsensä kipeiksi Fortumin tuottamasta sähköstä.

Fortum sijoitti voittonsa Venäjän voimalaitoksiin ja saksalaiseen Uniperiin. Presidentti Vladimir Putinin hallinto otti haltuunsa Fortumin omaisuuden Venäjällä. Suomalaisten politiikkojen myötävaikutuksella Saksan hallitus nappasi Uniperin puoli-ilmaiseksi Fortumilta. Talousuutisissa punnitaan, kärsikö Fortum viidentoista vai kolmenkymmenen miljardin euron tappiot Venäjän-seikkailuistaan.

Suomen valtion johtamien yhtiöiden lähihistoria on musta kuin Tuonelanjoen vesi.

Suomen kunnat ovat nekin eri puolilla maata osallistuneet liike-elämään. Ne ovat myös yhtiöittäneet palvelutoimintansa ja yrittäneet viedä nämä *in-house*-yhtiöt kilpailuille markkinoille. Tulokset eivät ole olleet hyviä.

Kunnat tekevät niille kuuluvaa työtä auttamalla yrityksiä esimerkiksi tilajärjestelyissä. Kunnat rakentavat infran, jolla autetaan yrityksiä kehittymään. Ne voivat jopa rakentaa valmiita tiloja yrityksille, kunhan muistavat, että liiketoimintariskit kuuluvat veronmaksajien sijaan yrityksille.

Osakkuus liiketoiminnallisissa yrityksissä on myrkyä kunnille. Poliittisella päätöksenteolla ei ole taloudellista vastuuta.

Sillä ei ole siten edellytyksiä riskien punnitsemiseen. Poliittinen päätöksenteko ei kykene reagoimaan muutoksiin. Se on hyvin altis tunteille, käsityksille ilman tietoa ja ilmapiirin muutoksille.

Yrityksissä päätöksenteko ja vastuut ovat täysin toisenlaiset kuin kunnissa. Yrittäjät voivat johtaa aivan toisella tavalla yrityksiään kuin johdetaan vahvasti säänneltyjä pörssiyhtiöitä tai tehdään poliittisia päätöksiä. Yrittäjät ovat vastuussa omalla kukkarollaan, eikä muilla ole nokan koputtamista, kun vain noudatetaan lakia ja muita sääntöjä.

Sunny Car Center on esimerkki siitä mitä tapahtuu, kun kaupunki menee osakkaaksi yrittäjävetoiseen yritykseen. Vieraat elementit sokeutuvat toisiinsa.

Hämeenlinnan kaupunginvaltuusto päätti vakaasti, että kaupunki tukee Sunny Car Centerin käynnistämistä. Kaupunginvaltuutetut eivät tuolloin tienneet, millaiseksi kaupungin rooli kehittyisi. Kaupunki vältti suuret taloudelliset tappiot mutta kärsi mainehaitan. Päättäjät joutuivat kantaamaan poliittisen riskin.

Kunnallisen päätöksenteon ja yrittäjävetoisen liiketoiminnan ristiriidat olivat myös Kittilän kunnan kriisin taustalla. Yrittäjä voi tehdä hankintoja miltä yritykseltä haluaa. Yrityksessä, jonka osakkaana on kunta ja muita yhteisöjä, on noudatettava yhdessä sovittuja pelisääntöjä. Tulen ja veden yhdistelmä oli syvä kriisi Kittilässä. Oikeudenkäynnit jatkuivat toistakymmentä vuotta, ja kunnan päätöksenteko halvaantui.

Kunnat ovat ikään kuin vahingossa sitoutuneet liiketoimintaan, vaikka niiden ei kuuluisi siihen sitoutua eikä niillä ole eväitä siihen. Lappeenranta tuki kaupungin lentoyhteyksiä aluksi harkituilla poliittisilla päätöksillä. Kun se ei riittänyt, rahaa maksettiin ei-julkisilla päätöksillä yhtiölle.

Kunnat ovat auttaneet ja käynnistäneet paikallista liiketoimintaa myös onnistuneesti. Yleensä tällöin säännöistä on pidetty kiinni ja liiketoiminta on onnistuttu pitämään kaukana huojuvista poliittisista tuulista. Päätösvaltaa veronmaksajien rahoista ei ole siirretty henkilöille, jotka ovat kaiken valvonnan ulkopuolella.

KIRJA KERTOO TARINAN yrittäjä Markku Ritaluomasta, Sunny Car Centeristä, Hämeenlinnan päättäjistä ja kuntien kietoutumisesta niille vieraaseen bisnekseen. Ihminen ei muutu, mutta voimme ainakin silloin tällöin oppia jotakin uutta. Toivottavasti vauhtia ja vaarallisia käännteitä sisältävä tarina ainakin viihdyttää lukijoita.

Sunny Car Centerin lisäksi kirjaan on poimittu pari muuta esimerkkiä siitä, miten kunta on sotkeutunut epäterveellä tavalla liiketoimintaan. Tapauksia on lukemattomia ympäri Suomea. Sunny Car Center ei ole lajissaan tavaton tapahtuma – mutta se on poikkeuksellisen yllättävä ja värikäs.

Olin Hämeen Sanomissa taloustoimittajana, kun Sunny Car Center perustettiin ja käynnistettiin hanke autokauppakeskusten rakentamisesta Hämeenlinnaan. Sanomalehden toimituksessa Sunny Car Centeriä käsiteltiin aluksi vain kunnallisena hankkeena – kuin uuden koulun rakentamista. Sitä seurasivat vuosia vain kunnallispolitiikasta kirjoittavat toimittajat.

Eräänä lokakuun päivänä 2012 minua pyydettiin tiedotustilaisuuteen kuulemaan Markku Ritaluoman selityksiä. Sen päivän jälkeen uutisten kirjoittaminen Sunny Car Centeristä keskittyi yhä enemmän lehden taloustoimittajalle.

Käänteet kävivät niin huimiksi, että oli helppo arvata, että vanhalle aineistolle on tulevaisuudessa käyttöä. Aineistoa keriyikin vuosien varrella paljon.

Tuttavat ja puolitutut Hämeenlinnan seudulla ja Helsingissä kehottivat moneen kertaan minua kirjoittamaan kirjan Sunny Car Centeristä. Työssäkäyntiä, luottamustehtäviä ja perheasioita on vaikea yhdistää kirjan kirjoittamiseen. Monet muutkin asiat lykkäsivät kirjoittamista. Yksi oli, että Sunny Car Center eli kaiken aikaa tuomioistuimissa, joiden käsittelyajat ovat pitkiä ja venyvät. Tämän kirjan aikataulu suunniteltiin sellaiseksi, että siihen saataisiin vielä korkeimman oikeuden päätös Sunny Car Centerin rikosoikeudenkäynnistä. Se ei onnistunut.

Kollegani Markku Uhari keräsi sähköisesti valtavasti aineistoa Sunny Car Centeristä ja Markku Ritaluomasta. Saan kiittää häntä useista asiakirjoista, joita olisi jälkeinpäin ollut vaikea ja jopa mahdoton hankkia. Markku antoi myös hyviä vinkkejä juonenkäänteistä, jotka eivät olleet vielä tulleet julkisuuteen.

Journalistisen kulttuurin edistämissätiö Jokes on tukenut kirjan kirjoittamista. Jokesin apurahan avulla kykenin jäämään hetkeksi töistä pois ja käynnistämään paljon aikaa vieneen tietojen kokoamisen.

Kirjaan on haastateltu lukuisia henkilöitä, joista osa esiintyy omalla nimellään ja osa taustatietojen antajina. Kirja on tehty journalistisilla periaatteilla. Haastatellut, joiden nimi mainitaan, ovat saaneet tarkistaa omat lausuntonsa. Nimettömänä pysyttelevistä tietolähteistä on tehty luettelo, mutta sitä ei julkaista. Kyse ei ole tieteellisestä teoksesta, ja lähdesuojaa kunnioitetaan journalistisesti.

Kirjassa on sitaatteja ihmisten vanhoista kommenteista tiedotusvälineille, oikeudenkäyntien lausuntoja sekä tapahtumiin osallistuneiden henkilöiden tuoreita kertomuksia ja arvioita. Nämä lähteet on listattu kirjan lopussa.

Kirja perustuu kirjoittajan näkemyksiin siitä, mikä tapahtumissa oli tärkeää ja kuka näytteli isoa roolia. Asianosaisilla on,

kuten aina, oma näkemyksensä tapahtumista. Kirjan luettuaan he tulevat sanomaan, että siitä on jätetty tärkeitä osia pois ja painotettu liikaa joitakin seikkoja. Kaikissa asioissa tärkeintä on valinta: mikä on oleellista?

Useiden Sunny Car Centeriin liittyvien tapahtumien yksityiskohdat jäävät yhä epäselväksi. Asiakirjoja on hautautunut salaisina arkistoihin. Eräiden ihmisten motiivit ja roolit jäävät hämärän peittoon. Jotkut ihmiset ovat jo kuolleet ja toiset sairastuneet niin vakavasti, ettei heidän lausuntojaan voi enää suoraan lainata.

Kaikkia ei voi kuulla kaikesta, eivätkä monet halunneet puhua enää lainkaan Sunny Car Centeristä – heille epämieluisasta kokemuksesta.

Lausunnot ovat myös ristiriitaisia. Tapahtumistahan on väännetty kättä siviili- ja rikosoikeudenkäynneissä. Tuomioistuinten päätöksetkään eivät anna täyttä selvyyttä asioista.

Kirja jättääkin useista tapahtumista lukijan tehtäväksi itse arvioida, mistä on kysymys.

Hämeenlinnassa maaliskuussa 2025

Arno Juutilainen

MARKKU RITALUOMAN VÄRIKÄS MENNEISYYS 1

ISO RÄJÄHDYS

KESÄKUUN 18. PÄIVÄNÄ 1992 yrittäjä Markku Ritaluoma pelästyi pahasti. Räjähdys oli korvia huumaava. Pihan maakivi halkesi ja talon ikkunat helisivät.

Ritaluoman omakotitalon pihalla Espoon Kaivostie 16:ssa räjähti kolme dynamiittipötköä, jotka oli sidottu yhteen ilmastointiteipillä. Dynamiitti oli aiemmin varastettu Hämeenlinnan moottoritien työmaalta. Varkaiden saaliiksi jäi kaikkiaan 200 kiloa räjähtävää ainetta, ja sitä oli ehditty käyttää jo muuallakin kuin Ritaluoman pihalla. Muun muassa Helsingin veroviraston seinustalla oli räjähtänyt vielä suurempi paukku maaliskuussa 1992.

Räjähdyksen jälkeen Ritaluoma sai puhelun, jossa kehoitettiin maksamaan velka: ”Nyt on tullut sitten velkojen maksun aika ja seuraava pommi heitetään sisälle asuntoon.”

Pommin räjäytyksen järjesti kovan luokan rikollinen Raimo Tienhaara (nykyisin Raine Sievälä), joka on tuomittu useista rikoksista pitkiin vankeustuomioihin. Räjäytyksen hoiti kaksi Tienhaaran palkkaamaa rikoskumppania. Tienhaara tuomittiin pommi-iskusta Ritaluoman pihalle laajassa oikeudenkäynnissä, jossa oli 24 syytettyä ja 64 asianomistajaa. Tienhaara sai neljä vuotta vankeutta muun muassa kolmestatoista

törkeästä kiskonnasta. Yksi oikeudenkäynnin syytetyistä oli Ilpo Larha, joka on tuomittu murhastakin. Hän pakeni vankilasta vuonna 1994 ja ampui itsensä poliisin piirityksessä.

Markku Ritaluomalla ei suoraan ollut mitään tekemistä Tienhaaran kanssa. Hänellä oli maksukiistoja omien liikekumppaniensa kanssa.

Ritaluomalla oli kumppaniensa kanssa erilaisia takausvastuita yhteisistä liiketoimista. Autopuhdistus Niverille ja Rengasliike Nissi & Vesteriselle oli otettu 1350 000 markan pankkilainat, joita oli nostettu yhteensä 1170 000 markkaa. Lainoja ei kyetty hoitamaan, ja pankki haki maksuja takaajilta. Ritaluoma ei maksanut omaa osuuttaan takauksista, joten yksi hänen liikekumppaneistaan päätti, että miestä on kovisteltava maksamaan osuutensa. Liikekumppani maksoi Tienhaaralle 2 000 markkaa Ritaluoman pelottelusta. Tienhaara taas palkkasi kaksi häntä edullisempaa miestä räjäytystyöhön.

Ritaluoma järkyttyi pommi-iskusta ja uhkailusta. Ne tuotivat hieman myös taloudellista tulosta, sillä pommi-iskun jälkeen Ritaluoma maksoi kumppanilleen 21 000 markkaa takausvelkansa lyhennystä.

Räjäytysoikeudenkäynnissä Ritaluoma esiintyi ammattinimikkeellä kauppias. Syyttäjä syytti muun muassa Ritaluoman kumppania ja Tienhaaraa kiristyksen yrityksestä. Ritaluoma asianomistajana vaati tuomiota törkeästä kiristyksestä. Syytteet kiristyksestä ja kiristyksen yrityksestä kuitenkin hylättiin. Käräjäoikeus ja hovioikeus tuomitsivat Tienhaaran ja hänen räjäytyskumppaninsa kotirauhan rikkomisesta, kotirauhan häirinnästä ja laittomasta uhkauksesta. Tuomioistuimet katsoivat, ettei Ritaluomaa pakotettu tai yritetty pakottaa maksamaan enempää kuin oma osuutensa. Ritaluoman kumppani ei siten yrittänyt saada häneltä oikeudetonta taloudellista etua.

Ritaluoma ei siis saanut läpi vaatimuksiaan oikeudenkäynnissä omalla pihallaan räjäytetystä pommista. Hän joutui maksamaan oikeudenkäyntikulunsa.

Tienhaaran pommi on yksi episodi Markku Ritaluoman värikkäässä menneisyydessä, joka on vasta viime vuosina tullut päivänvaloon. Esimerkiksi Sunny Car Centerin konkurssipesän pesänhoitaja Jorma Tuomaala, joka on selvittänyt yhtiön ja Ritaluoman asioita vuosikausia, sai pommi-iskusta tiedon vasta sanomalehden uutisesta vuonna 2023. Hän kertoi kuulleensa sitä ennen asiasta vain huhupuheita.

Räjäytys ja Ritaluoman vanhat liiketoimet olivat täysin pimennossa, kun Hämeenlinnaan suunniteltiin Ritaluoman johdolla Suomen ja Euroopan suurinta autokaupan keskusta.

VIINA VAIHTUI TYÖHÖN

MARKKU RITALUOMA (s. 1954) on pitkän linjan helsinkiläinen liikemies. Hän jätti kansakoulun kesken ja aloitti liiketoiminnan urheiluvälinekauppiaana. Parhaimmillaan hän piti kolmea urheilumyymälää pääkaupunkiseudulla. Urheilu oli aina aidosti lähellä Ritaluoman sydäntä. Hän oli nuorena pelannut itsekin HIFK:n juniorijoukkueissa jääkiekkoa. Myöhemmin hän oli Jokerien hallituksen jäsen.

Nuorta yrittäjää kiinnostivat ennen kaikkea kauniit tytöt, autot ja viina. Vähitellen viina alkoi kiinnostaa enemmän kuin yrittäjän arki, ja lopulta alkoholi vei yrittäjältä yrityksen ja asunnon. Ritaluomasta tuli alkoholisti. Ritaluoma on avoimesti itse kertonut, että hänen elämänsä suistui raiteiltaan, kun isä kuoli hänen syliinsä yhteisellä saunareissulla vuonna 1977.

1980-luvun lopulla Ritaluoma mietti tilaansa vakavasti. Eräänä iltana vuonna 1989 hän päätti, että nyt riittää. Ritaluoma pisti korkin kiinni lopullisesti, ryhtyi absolutistiksi. Kun hän ilmoitti päätöksestään kavereilleen, he eivät uskoneet vaan nauroivat. Päätös on kuitenkin pitänyt. Päivärytmi muuttui viinan juonnin sijaan aggressiiviseksi työn tekemiseksi. Useat Ritaluomaan tutustuneet arvioivat, että hänen toiminnastaan huokuu niin vanha alkoholismi kuin uusi absolutismikin.

KUNTAPÄÄTTÄJÄT JA PIELEEN MENNEET SIJOITUKSET.

SUNNY CAR CENTERISTÄ piti tulla Euroopan suurin auto-kaupan keskus. Yrittäjä Markku Ritaluoma kietoi Hämeenlinnan päättäjät pikkusormensa ympärille, eikä kukaan tarkistanut miehen taustoja kaupungin lähtiessä mukaan hänen suuruudenhulluun suunnitelmaansa.

Sunny Car Centeristä ei koskaan valmistunut kuin mainostolppa keskelle peltoa, ja Ritaluoma ja toistakymmentä miljoonaa euroa katosivat ulkomaille.

Miten ihmeessä Hämeenlinnan kaupunki sotkeutui niin ällistyttävään vedätykseen?

KUNTAPÄÄTTÄJÄT ovat toillailleet bisnesmaailmassa ympäri Suomea. Juankoskea narutettiin kartonkitehdaskaupoiissa. Kittilän päättäjät joutuivat käräjille Levin hissiyhtiön sotkujen takia. Lappeenrannassa yritys turvata lentoliikenne kaupunkiin teki näyttävän mahalaskun.

JOHNNY
Kniga

www.johnnykniga.fi

30.16

978-952-362-109-1